

Kort beskrivelse av områdene.

Husåstjønnbekken naturreservat – Namdalseid kommune

Et ganske lite, men svært variert område med rik flommarksskog med bjørk og gråor, rik sumpskog og rike myrflater. Herunder er det innslag av meandrerende elv og kroksjøer. Videre finnes gammel skog med grantrær over 200 år, med flere sjeldne og truede arter av lav.

Flommarksskog (t.v). Svært gammelt tre, med karakteristisk sprukket bark (t.h)

Storvatnet naturreservat – Namdalseid kommune

Hjartvikfjellet naturreservat – Namdalseid kommune

Gøllaustjønnna – Langdalen naturreservat – Namdalseid kommune

Dette er tre nærliggende naturreservat i nordre del av Namdalseid kommune. Alle områdene inneholder boreal regnskog. Boreal regnskog opptrer i svært fuktige områder, og har sin europeiske hovedutbredelse i ytre strøk av Trøndelag. Spesielt for boreal regnskog er arter som er spesialisert til dette fuktige miljøet, særlig lavarter. Den vakre laven gullprikklav er typisk art, og det samme er store forekomster av arter i «*lobarion-familien*», lungenever-samfunnet.

De tre områdene er for øvrig varierte med høgstaudeskog, kalkpåvirket skog, noe edellauvskog, boreal lauvskog og gammel skog med innslag av grantrær mer enn 150-250 år gamle og furutrær mer enn 250 – 300 år gamle.

Boreal regnskog i Storvatnet, typisk skogbilde i boreal regnskog.

Skogbestand med gullprikkklav, Jonettatjønnna. Fra Gøllaustjønnna – Langdalen.

Dødvved gir grunnlag for spesialiserte rater (t.v). Gullprikkklav og lungenever i Hjartvikfjellet (t.h. Foto t.h: Stig Gorseth, Allskog).

Mariafjellet – Skardebekken naturreservat/Tjaetsiegaske eatnemedavje, Lierne kommune.

Dette er et område med usedvanlig mye gammel, rik høgstaudeskog. Området består av mange små, skarpe raviner ned mot Limingen og her vokser glissen, grov, stor høgstaudeskog, med meterhøye bregner og høgstauder. Berggrunnen er kalkrik, og det gir også grunnlag for en del kalkvegetasjon, f.eks markjordbær og jåblom.

Høstbilder, delvis tåke. T.v: Glennedynamikk, hvor gamle trær brekker og lager åpninger, og hvor ny skog vil vokse opp. T.h: Glissen, høgrest skog langs en ravinedal.

Finnsåsmarka naturreservat, Snåsa kommune.

Finnsåsmarka er et av de fremste kalkskogområder i Norge, med en rekke sjeldne arter av planter og sopp, og har noen av landets største forekomster av orkideene marisko og flueblom. Dette er en utvidelse i øst, i et område hvor den sjeldne orkieden huldreblom vokser, noe som forsterker verdien av reservatet.

Orkideer fra Finnsåsmarka: Marisko (t.v), huldreblom (t.h). Foto t.h: Håkon Holien, Nord Universitet. Arkivbilder.

Vuddudalen naturreservat, Levanger kommune.

Området er deler av den bratte lia ned mot E6 mellom Vudu og Fætten, og består av rik lavlandsskog, med både gammel og yngre skog. Berggrunnen er rik, og her opptrer rike skogtyper som edellauvskog og kalkskog, i mosaikk med fattigere partier. Det er store forekomster av orkideen rødflangre, flere krevende moser, og området har stort potensial for sjeldne og kalkkrevende sopparter. Verneomfang i lavlandet er lite, og vern av skogtyper i lavlandet er derfor prioritert.

Gamle trær i svært bratt skråning.

Raudkamlia naturreservat, Indre Fosen kommune.

Dette er lavlandsskog i den bratte skråningen ned mot Trondheimsfjorden. Rik berggrunn gir grunnlag for rik vegtasjon, og blant annet er blåveis funnet. Området er ganske lite i seg selv, men utgjør en del av en større sammenhengende naturtype, hvor blant annet Kammen og Kaldalen naturreservat er vernet fra før.

Raudkamlia, grov skog i bratt terreng. Gran t.v, osp t.h.

Skjettenberglia naturreservat, Indre Fosen kommune

Dette er en utvidelse av Skjettengberglia naturreservat, som fra før er en vernet edellauvskog. Det er her svært grov og gammel rik granskog, som i partier nærmer seg urskogstruktur. Almeskog finnes i utvidelsesområdet, sammen med bjørk, hegg, selje, rogn og furu. Det er stort innslag av storbregneskog og høgstaudeskog.

Skjettenberglia. Mønjevoksesopp (t.v), karakteristisk for rike skoger. Dødvved og gammel skog (t.h).

Trongstadlia naturreservat, Åfjord kommune.

Området ligger langs Ommunddalselva, i en trang elvedal i Åfjord kommune. Området er variert og består både av boral regnskog, noe almeskog, høgstaudegranskog, skog i rasmark og andre skogtyper. Skogen består både av gran og av lauvtrær som bjørk, selje og rogn, og er i alder 70-150 år, med innslag av biologisk gamle tær på 150-300 år.

Bratte lier i området.

Henfallet naturreservat, Tydal kommune

Henfallet er en canyonaktig dal langs elva Hena i Tydal. Området har variert kløftenatur, og skogen er mest av fattige utforminger, men rik skog i form av høgstaudeskog og lågurtskog finnes. Selve canyonen er ikke hogstpåvirket i nyere tid, men det er hogget tidligere. Gamle trær i alder opp til 150 – 200 år finnes. Bekke- og elvekløfter er prioritert i skogvernet, og er områder hvor fukt og skygge gir grunnlag for et spesielt livsmiljø.

Henfallet: Fra elvedalen/canyon langs Hena.

Storvika naturreservat, Selbu kommune

Området er ei bratt lise ned mot Selbusjøen, med rik lågurtskog med artsrik planteflora og trolig rik soppflora. Gran er det vanligste treslaget, men stedvis er det også varierte lauvinnslag som osp, bjørk, selje, gråor, hegg og hassel. Kalkskog finnes i form av kalkgranskog og furukalkskog. Området er en utvidelse av eksisterende naturreservat.

Storvika naturreservat: Lia nedenfor Varmedal går i Selbu.

Stavåa naturreservat, Rennebu kommune.

Stavåa naturreservat er ei skarp bekkeløft langs elva Stavåa, og har varierte skogtyper som høgstaudeskog, småbregneskog, lågurtskog, storbregneskog og blåbærskog. Artsmangfoldet er rikt, med både varmekjære planter, kalkrevende fjellplanter og «bekkeløftarter», altså arter som trives i fuktige, skyggerike områder, som en bekkeløft kan være. Området er en utvidelse av eksisterende naturreservat langs Stavåa.

Stavåa sett fra brua over E6. Foto: Tom Hellik Hofton, Biofokus.

Tjyvdalen, utvidelse av Blåfjella-Skjækerfjella/Låarte-Skæhkere nasjonalpark, Verdal kommune.

I området finns svært gammel, til dels urskognær skog, som en del av et større skogområde i Skjækerdalen i nasjonalparken. Blåbærskog er mest vanlig, men det er også rik sumpskog og høgstaudeskog og lågurtskog. Selve Tjyvdalen er ei 2 km lang bekkeløft, hvor det også er et par små fosser. Svært gamle grantrær er observert, med alder på trolig mer enn 250 år. Øst for vatnet Fiskløysningen ligger et fuktig område med våtmarkskarakter.

Tjyvdalen: Svært gammel og ganske frodig skog. (Foto: Steinar Vatne, Økolog Vatne).